

i litterär stil. — *Syn.* Konsequant, Följdenlig. [-riktig.]

FÖLJDRIKTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara följdriktig. — *Syn.* Konsequens, Följdenlighet. [-riktig —.]

FÖLJDRIKTIGT, adv. På ett följdriktigt sätt. — *Syn.* Konsequant, Följdenligt. [-riktig.]

FÖLJDVÄSENDTLIG, a. 2. (fil.) *F. egenskap*, som är grundad i en grundväsendtlig ell. ursprunglig och ur den kan härledas. Kallas äfv. Härledd.

FÖLJE, n. 4. 1) Samteliga de personer, som till hedersbevisning åtfölja någon högre person. *Fursten reste med stort f.* — *Syn.* Svit, Medfölje, Åtföljande. — 2) Sällskap. *Göra någon f. Hafva någon i f. med sig.* (Fig.) *Hafva i f.*, verka, åstadkomma, medföra, t. ex.: *Det kan hafva mycket ondt i f. med sig.* — *Syn.* Se Sällskap. — 3) Hop af dåliga, elaka, föraktliga, eländiga människor. *Kör ut hela f-t.* (Iron.) *Det är just ett vackert f.! Ett elakt f.!* — *Syn.* Se Pack. — I ell. *till f. af*, adverbialt uttryck, som betyder: Såsom en följd af. *I, till f. af författningen. Till f. af denna order, af er skrifvelse. I f. af detta beslut. I, till f. deraf, häraf, hvaraf.* — *Syn.* I följd af, På grund af, I anledning af.

FÖLJESLAGARE, m. 5. Man eller gosse, som gör någon följe. — *Syn.* Medföljare, Beledsagare, Ledsagare.

FÖLJESLAGARINNA eller **FÖLJESLAGERSKA**, f. 1. Kvinna, som gör någon följe. — *Syn.* Ledsagarinna, Ledsagerska.

FÖLJETONG, följetång, m. 3. Afskild plats nederst på sidorna af ett tidningsblad, der romaner, noveller och hvarjehanda litterära och vittra uppsatser inrymmas.

FÖLNING, f. 2. Händelsen, då ett sto fålar.

FÖLSTINN, a. 2. (om ston) Dräktig. [-stind.]

FÖLSTO, n. 4. Dräktigt sto; äfv. sto, som har ännu diande fålunge.

FÖLUNGE, se *Fälunge*.

FÖNSTER, n. 5. (af lat. *Fenestra*) 1) Öppning på vägg eller tak af ett hus, för att insläppa dagsljus och luft. *Högt, lågt, fyrkantigt, rundt, ovalt f. Sitta, stå vid f-tret. Sticka ut hufvudet, tilla ut igenom f-tret. Kasta, gå, hoppa ut igenom f-tret.* — Bildar flera sammansättningar, såsom: Byggnings-, Kyrk-, Slotts-, Sals-, Förmaks-, Tak-, Dörrfönster, m. fl. — *Syn.* Fönsteröppning. — 2) Säges äfv. om dylika öppningar på skepp, vagnar, drifbänkar, m. m. — Har sammansättningarna Vagns-, Drifbänksfönster, o. s. v. — 3) Båge af trä med isittande glas, som är inpassad i en dylik öppning, och vanligen så gjord, att den kan öppnas eller tillslutas, för att efter behag utestänga eller insläppa yttre luften. *Dubbla f. Öppna, stänga, tillsluta ett f. Det fattas flera rutor i detta f.* (Fig. bibl.) *Himmels f. öppnades*, ett starkt regn började. — Har sammansättningarna: Dubbelfönster och Innanfönster. — 4) Glasruta i en fönsterbåge. *Isätta f.*, sätta glasrutor i fönsterbågar. *Slå sönder ett f.* — *Syn.* Fönsterruta. — 5) (anat.) Benämning på en liten del i trumhålan uti örat.

FÖNSTERAFGIFT, f. 3. Afgift, som af husägare i vissa länder, t. ex. England, för hvarje fönster i ett hus, erlågdes till staten.

FÖNSTERBESLAG, n. 5. Jernbeslag, som sammanhåller delarna af en fönsterbåge.

FÖNSTERBLY, n. sing. Genom blyvind i tunna remсор utdraget bly, hvarmed små glasrutor sammanfogas med hvarandra.

FÖNSTERBRÅDE, n. 4. Bråde, som ofvan till betäcker en fönsterlänning.

FÖNSTERBÅGE, m. 2. pl. — *bågar.* Den infattning af trä, som omsluter glasrutorna i ett fönster (bem. 3).

FÖNSTERDRAG, n. 5. Luftdrag genom ett otätt fönster.

FÖNSTERDYNA, f. 1. Liten dyna, som lägges på ett fönsterbråde, för att hvilat armbågen på.

FÖNSTERFÖRDJUPNING, f. 2. Fördjupning i en mur för ett fönster. — *Syn.* Fönsternisch, Fönstersmyg.

FÖNSTERFÖRHÄNGE, n. 4. (föga brukl.) Se *Fönstergardin*.

FÖNSTERGALLER, n. 5. Jerngaller, hvarmed vissa fönster äro försedda, för att afhålla tjuvar, hindra rymning, o. s. v.

FÖNSTERGARDIN, --- in, m. 5. Gardin (se d. o.), uppsatt för ett fönster, för att mildra den alltför skarpa dagen, som eljest skulle infalla uppfifrån.

FÖNSTERGLAS, n. 5. Sådant glas, som begagnas att sätta i fönster.

FÖNSTERGLUGG, m. 2. Glugg med isatt glasruta.

FÖNSTERHAKE, m. 2. pl. — *hakar.* Hake antingen på fönsterposten eller på sidorna af fönsterkarmen, hvarvid medelst en motsvarande haspe ett fönster (bem. 3) fasthålls vid ramen fast och stadigt. Jfr. *Fönsterhaspe*.

FÖNSTERHASPE, m. 2. pl. — *haspar.* Haspe vid kanten af en fönsterbåge, som nedfälls på en i fönsterposten eller karmen sittande, motsvarig hake, för att hålla fönstret säkert tillstängdt eller förekomma, att det far af och an, när det står öppet.

FÖNSTERIS, m. 2. Is, som vintertiden utaf immen bildar sig på insidan af fönsterrutor.

FÖNSTERJERN, n. 5. 1) Benämning på smala jerntenar, som till skydd äro fastade tvärs öfver blyfönster. — 2) Se *Fönsterbeslag*.

FÖNSTERKARM, m. 2. Den ram af trä, som insättes i en fönsteröppning och betäcker kanterna deraf upptill, nedtill och på sidorna. Kallas äfv. Fönsterram.

FÖNSTERKITT, n. 5. Kitt, hvarmed fönsterrutor fastas i sin infattning (fönsterbågen).

FÖNSTERKORS, n. 5. Det kors, som utgöres utaf mellanbalken (fönsterposten) och tvärträet i en fönsterram.

FÖNSTERLIST, c. 3. Tunn list af trä eller jernbleck, tätt ofvanför eller nedanför en fönsteröppning, på yttre sidan, för att hindra regn att tränga in.

FÖNSTERLUCKA, f. 1. 1) Så kallas hvardera af de tvenne luckor utanför ett fönster, en på hvardera sidan, som om dagen äro uppslagna och fastade på sidorna vid väggen, men för nattetid stängas, så att de betäcka och skydda fönstret för våldsverkan och hindra utanför varande att se in derigenom. — 2) Benämning på dylika luckor, hvarmed fönster inantill stängas, varande antingen lösa eller fastgjorda på sidan om fönstret. — 3) Liten väderlucka på ett fönster, som kan öppnas inåt, utan att själva fönstret behöfver öppnas.

FÖNSTERLUFT, m. 3. Se *Fönsteröppning*. **FÖNSTERLÄNA**, f. 4. ell. **FÖNSTERLÄNING**, f. 2. Muren eller väggen under ett fönster ned till golvet.

FÖNSTERPANEL, --- el, m. 3. Panel nedanför ett fönster.